

AVATÓ

LACZKÓ ANTAL

DÖNGETEM A KAPUT

Felléptem az első lépcsőfokra
és megráztam erősen
a döngő vastákolmányt.
Egy utcarész visszhangzott belé,
de a ház népe néma maradt.
Befogadnak éjszakára?
Vagy munkaszagúnak találják ruhám,
túl keménynek kidolgozott kezem
a kézszorításhoz?
Szorongva várom, mit dönt a ház népe.
Vagy még most visszalépek a küszöbről?

HÍDÉPÍTÉS

Szikkázik a hogány,
lányul a vas,
edződik az acél,
gigászi vaskarok integetnek
egymásnak a két partról.
Útat a légkalapács,

sercen a hegesztő,
szögecsék púposodnak,
varratok forrnak egymásba
— s micsoda acélhétköznepok
kelnek és nyugszanak,
míg egybeforrnak az ívelő karok!

MOTORTEKERCESELÉS

Ördögös szerkezeten
fürgé nőkezek
szövik a vörösréz végtelen fonalát
tekerceksbe

idegrendszerül egy gépezetnek,
mely majd egy gombnyomásra
engedelmeskedik a rotációk
erőmotorjaként a villamos energiának.

FORMÁZÓ

A forma fonákját
formázza a nyers homokba
— verejtékével gyúrja össze,
hogy minél keményebb nyom

maradjon dolgos keze után,
mert csak a jól elkészített forma
tudja magába fogadni
az öntőtégelyek izzó magvát.

ÓRIÁS KÖRTE

Alak és név egybeforr,
két féltengelyen nyugvó,
álló és fekvő
helyzetkép.

Izzó, csepfolyós tömeg,
samottal bélelt magház,

gázos aromák.

Óriás körte,
melyet nem szeletelni,
csapolni kell
— acélt ízesítő
beszemer.

ÜLLŐ

Kemény felületének csengésén
bimbóba szökken a verejték
pírkadatkor.
Rajta kalapálják
az ekevasat és kapaélet,

melyektől megalázkodik a gyom.
Bármennyire sütögetik is oldalát
izzó vasdorongokkal,
püfölik testét kilós pörölyökkel,
hangja annál dallamosabb.

APÁM HÁTA

Mint gyermek láttam,
miként görnyed apám háta
napról napra közelebb a földhöz,

de nem a hajlongástól.
Egy nap aztán olyan közel görnyedt,
hogy a földet megcsókolta.